

Endelig kan Kulturministeriet tilslutte sig anbefalingen i udredningen om, at § 89 i radio- og fjernsynsloven om kulturministerens bemyndigelse til at fastsætte regler for pligtaflevering af DRs udsendelser, kan ophæves. Der henvises til forslaget § 24.

7. Film, som er produceret med henblik på offentlig forevisning, jf. lovforslagets kapitel 5

7.1. Den gældende ordning

Bestemmelser om pligtaflevering af film er fastsat i filmloven. Producenten skal på begæring aflevere et eksemplar af enhver dansk film, der forevises offentligt, til Det Danske Filminstitut og et fuldstændigt sæt af de til reklame- og undervisningsbrug fremstillede billeder og materiale m.v. fra filmen. Afleveringspligten gælder tillige for danske film, der ikke har været forevist offentligt, men som har været sat i distribution med henblik på at nå ud til bredere kredse.

For traditionelle film afleveres ved filmens færdiggørelse et såkaldt duplikatpositiv med finalmix (lyd- og billedmix), der kan betragtes som filmens basismateriale, men som ikke nødvendigvis er identisk med filmen, som den fremtræder for publikum. Endvidere afleveres en ubrugt kopi, der er identisk med den offentligt foreviste film. Tilsammen udgør de to udgaver filmens sikringsmateriale i den forstand, at der på den ene side bevares en ubrugt kopi af den foreviste film og på den anden side kan trækkes nye filmkopier af basismaterialet. Senest to år efter filmens første offentlige forevisning i Danmark skal producenten af egen drift vederlagsfrit tillige aflevere en god filmkopi, der har været brugt til biograffremvisning. Sammenlagt afleveres filmen således i to eksemplarer: dels filmens sikringsmateriale, dels den brugte kopi.

For film i digitalt format afleveres ligeledes en ubrugt kopi samt filmens digitale sikringsmateriale, der til enhver tid anses for bedst egnet til bevaring. Endvidere afleveres en brugt kopi to år efter første offentlige forevisning.

Pligtafleveringen har, ud over spillefilm og kort- og dokumentarfilm, hidtil også omfattet danske reklamefilm, men praksis har været, at disse film ikke indsamles.

Efter den gældende filmlov må negativt til danske film ikke tilintetgøres, førend de vederlagsfrit har været tilbudt Det Danske Filminstitut. Formålet er at sikre muligheden for bevaring af negativt til ældre film, der findes hos private produktionsvirksomheder og filmstudier m.v., og som ikke er repræsenteret i Filminstitutets samling.

Opmærksomheden henledes på Rådets resolution af 24. november 2003 om deponering af filmiske værker i Den Europæiske Union (EF-Tidende nr. C 295 af 5. december 2003, s. 3), hvor Rådet opfordrer medlemsstaterne til »inden for rammerne af deres ansvarsområder at indføre effektive ordninger for deponering og bevaring af de filmiske værker, som er en del af deres audiovisuelle kulturarv, i deres nationale arkiver, filminstitutter eller lignende institutter, hvis sådanne ordninger ikke allerede findes«.

7.2. Udredningens anbefalinger

»Udredning om bevaring af kulturarven« anbefalede at samle al lovgivning om pligtaflevering i én lov. Det var vurderingen, at den gældende ordning for pligtaflevering af offentligt foreviste danske film ikke bør udvides til at omfatte andre film. Udredningen pegede samtidig på behovet for, at det ved en ny pligtafleveringslov understreges, at reklamefilm også er omfattet af afleveringspligten.

Udredningen var opmærksom på, at der i Danmark produceres film, som hverken fremstilles med henblik på offentlig forevisning eller spredning til bredere kredse. Det kan være private optagelser eller film, der optages til internt brug i virksomheder eller organisationer. Sådanne film afleveres jævnligt til Filminstituttet eller til andre museer og samlinger, og disse film kan have stor kulturhistorisk interesse. Det er derfor vigtigt, at bevaringsværdige film af denne karakter så vidt muligt indsamles og bevares på linje med de film, der er omfattet af pligtafleveringen. Udredningen fandt imidlertid ikke, at det vil være muligt at udstrække pligtafleveringen til sådanne film, der ikke fremvises eller distribueres offentligt.

Udredningen anbefalede endvidere, at udenlandske film, der er teksten eller på anden måde versioneret til offentlig forevisning i Danmark, ikke omfattes af afleveringspligten. Disse film deponeres ofte hos Filminstituttet efter frivillig aftale med distributørerne. Endvidere vil filmene typisk blive distribueret på dvd og video og indsamles derfor som værker, der offentliggøres ved udgivelse i eksemplarform (lovforslagets kapitel 2).

Udredningen anbefalede, at indsamlingen af afleveringspligtige film bør følge redundansprincippet og dermed fortsat bør omfatte to eksemplarer af samme film. For så vidt angår redundans ved bevaringen var udredningen opmærksom på, at princippet ikke kan realiseres ved opbevaring af de pligtafleverede eksemplarer på to adskilte lokaliteter – navnlig under hensyntagen til de særlige sikkerheds- og klimamæssige krav, der stilles til bevaring af filmmaterialer.